

Dette er noget ganske naturligt; men noget helt andet bliver det, om det vil være en Bane, som kan bære sig og er forsvaret, efter at vi have faaet Sydbanen, støvende til Vestbanen i Roskilde. Det, vi vilde opnaa ved at faa en Kjøbenhavn—Køge-Bane, er i Virkeligheden kun lidt. Jeg kan ikke tænke mig, at vi kunde effectuere denne Tanke paa anden Maade end gennem en Sidebane fra Taastrup. Thi at lade en Kjøbenhavn—Køge-Bane følge Kysten, saaledes at den havde Stranden paa den ene Side og Opland kun paa den anden Side, for derigennem kun at vinde en meget lille Tid med Hensyn til Rejsens Tilendbringelse til Køge, kun der vist ikke blive Spørgsmaal om. Men lader man Banen gaa som en Sidebane fra Taastrup, er det ganske sikkert, at saa vil Oplandet for denne ny Bane for største Delen komme til at falde sammen med Oplandet for den Bane, som nu gaar fra Roskilde til Køge, og det, man vilde tjene ved en saadan Bane fra Taastrup, vilde højt regnet være saadan noget som 10 Minutter paa hele Vejen fra Kjøbenhavn og Syd paa. Spørgsmaalet er altsaa, om man for en Besparelse i Tid, der er saa ringe, som denne er i Forhold til den Tid, som ellers bruges, og da navnlig for de gennemgaaende Passagerer, bør anvende det betydelige Beløb, som en saadan Bane vil koste, en Bane, der desuden har ringe Udbytte til i øvrigt at ville kunne svare Regning. Jeg tror, at dette vil fortjene den allernøjeste Overvejelse, og jeg mener derfor, at det ganske sikkert ikke er en Banestrækning, som kan ventes at ville komme til Udførelse i den nærmeste Tid.

Det ærede 3dje Medlem for 7de Kred (Madsen-Nygdal) har givet mig Anledning til at fremsætte nogle almindelige Bemærkninger med Hensyn til Tilvejebringelsen af de Midler, som behøves til Jærnbaneanlæg. Det ærede Medlem mindede jo om, at vi indtil 1894 kun i to Tilfælde havde tilvejebragt Midlerne til Jærnbaneanlæg eller Køb af Jærnbaner ved Laan, nemlig dels i 1861 og dels ved Købet af de sjællandske Jærnbaner i 1880. Jeg skal her nævne det, der blev tilvejebragt paa denne Maade. Det var for de jydsk-synske Baners Bedkommende 32½ Mill. Kr. og for de sjællandske Baners Bedkommende 31 Mill., altsaa i alt 63½ Mill. Heraf er der imidlertid hidtil tilbagebetalt et Beløb af 30 Mill., saaledes at der nu refterer ca. 33 Mill. Det vil være bekendt, at med Hensyn til det Laan, som resttes for at købe de sjællandske Jærnbaner, er man bunden til at amortisere Laanet ved $\frac{1}{20}$ af hele Beløbet aar-

lig; og Amortisationen vil altsaa være tilendbragt i Aaret 1900. Og ifølge Loven af 12te November 1886, om Konvertering af en Del af Statsgælden, er man endvidere pligtig til, naar Amortisationen af dette Laan, som gjaldt Købet af de sjællandske Baner, er til Ende, at fortsætte med Amortisation af Statsgælden med 1½ Mill. Kr. Jeg nævner dette, fordi det vil ses, at de Laan, som man hidtil har optaget til Jærnbaneanlæg, have været forholdsvis betydelige, men tillige, at man har sørget for at amortisere dem, og at Udgangen til at amortisere Restgælden stadig er aaben. Jeg har ikke taget de Laan med, som ere optagne i Genhold til de forskellige Love af 8de Maj 1894. Det vil være temmelig betydelige Laanesummer, der her komme til, men navnlig for deres Bedkommende vil man jo have den Amortisationsregel, som jeg nævnte, ifølge Konverteringsloven af 1886.

Naar der i øvrigt er Spørgsmaal om at tilvejebringe Midler til Statsbaneanlæg gennem Laan, forekommer det mig, at man vanskeligt kan komme til faste Regler, saa at man siger: Det er den Regel, som altid skal følges i saa Henseende. Der er noget, som staar over os alle sammen, og det er Nødvendigheden. Hvis der er et bestemt Statsbaneanlæg, om hvilket det maa siges, at det af Hensyn til Samsundets Vel i det hele taget er nødvendigt at faa det, og at det er nødvendigt at faa det nu eller i alt Fald, at det er afgjort rigtigt at tage det, saa synes det mig, at Gennemførelsen af et saadant Foretagende ikke ret vel kan udsættes alene af Hensyn til, at Balancen paa Finansloven ikke tillader Udgifternes Afholdelse. Derfor tror jeg ikke, det kan gaa an at opstille den Regel i al Almindelighed, at Midlerne til Statsbaneanlæg ingenfinde bør tages ved Statslaan, men derimod maa tilvejebringes gennem det almindelige Overskud af Statshusholdningen. Man vil altid i det enkelte Tilfælde komme til at recurrere til Laan, naar der da er Trang til det. Men derfor kan man naturligvis alligevel godt have en Opfattelse af, hvad der er hensigtsmæssigt og rigtigt i den her omhandlede Henseende. Jeg skal, som sagt, gerne udtale min Mening i saa Henseende efter den Anledning, det ærede Medlem har givet mig. Det forekommer mig, at man der kan skelne og bør skelne noget imellem, hvad det er Pengene anvendes til, og jeg skal da straks sige, at jeg finder, at det er tvivlsomt, om man egentlig ikke havde handlet rettere, naar man i de senere Love, Lovene fra 1894, i alt Fald havde holdt de Summer ude fra Fremstiftelsen ved Laan, som ere blevne anvendte til det for-